

MEGSZÁLLOTTSÁG ÉS EXORCIZMUS

Tévhit vagy valóság?

Tanulmány parapszichológiai nézőpontból

Werner Schiebeler kiadványából válogatta és fordította Engel Zoltán

A megszállottság meghatározása

A parapszichológiában a megszállottság fogalma alatt a következőket értjük: a földünkön élő ember, irányító központjába történő, akarata nélküli vagy azzal, ellenkező, behatolása egy nem földi lénynek, így az ezzel sújtott ember olyan gondolatokra és tettekre lesz kényszerítve, amelyek nem egyeznek akaratával, és amelyek gyakran önmagára vagy másra nézve káros, romboló hatásúak. Mindez alatt a megszállott személy, vagy belső ill. külső érzékelés által tudomással bír a számára ismeretlen történésekről, vagy pedig egyáltalán nem tartózkodik tudata a testében. Ha a behatolás vagy befolyásolás nem súlyos mértékű, akkor "rá- vagy körülszállottságról" beszélünk.

Fizikailag tekintve a megszállottság messzemenően azonos a transzmédium jelenséggel. Tehát a megszállottságnál a mediumizmus egy specilális formájával van dolgunk. A személyek mindkét csoportjának paranormális (normálistól eltérő) képessége ezért valószínűleg azonos vagy hasonló. Kezdeti megszállottság (lásd a másolt mellékletet Grünhut könyvéből!) átváltozhat normális medialitásba, a medialitás ugyanakkor elfajulhat megszállottsággá. Egyes tévesen megállapított elmebetegnél is fennállhat a megszállottság esete. Az egyes kategóriákat nem választja el éles határvonal.

A megszállottságot előidéző lények

Előidézőként nem kell feltétlenül a vallásos értelemben vett démonokra vagy személyesen az ördögre gondolni. Ezek lehetnek éretlen, másvilági lények, akik nem tudják, hogy földi értelemben meghaltak. Ők továbbra is a földhöz kötöttek érzik magukat és minden lehetőséget megragadnak, hogy medilális hajlamú embereken keresztül befolyást gyakoroljanak a földi életre.

A következő meghatározás Dr. Wicklandtól származik (rövid életrajzát lásd később): Olyan földhöz kötődött szellemek idézik elő a megszállottságot, akik valamikor emberek voltak és önzésük, hamis tanok, és tudatlanságuk következtében teljesen "vakon" érkeztek a szellemi síkra. Ott csoportokba szerveződve megrekednek a tudatlanságban. Életünk

megmagyarázhatatlan és titokzatos eseményeinek okozói ezek a testnélküli lények és a föld legtöbb nyomorúságáért őket terheli a felelőség. A tiszta alapokon nyugvó életvitel és magas értelmi szint egyáltalán nem jelentenek védelmet a megszállottság ellen! Csak e kérdések általános jelentőségének elismerése és oktatása, valamint a felvilágosítás lehetnek hatásos védőeszközök!

Milyen körülmények teszik lehetővé a megszállottságot?

Dr. Wickland: léteznek különböző olyan testi állapotok, amelyek kedveznek egy szellem emberbe való behatolásának.

1. Mediális érzékenység
2. Idegi kimerültség
3. Hirtelen lelki megrázkódtatás.
4. A természetes életerő gyengülése

A megszállottság megnyilvánulási formái

Dr. Wickland:

A szellemek ezen károsítása megváltoztatja az illető karakterét és nyilvánvaló változások lépnek fel személyiségében. Egyszerre vagy gyors egymásutániságban, akár több idegen személyiség is előadhatja magát. Az ilyen szellemi befolyásolás gyakran okozza a kimondott tébolyodottság különböző fokozatait, az egyszerű értelemzavartól az örültség, hisztéria, epilepszia (nyavalya tö-rés), melankólia, hülyeség, kleptománia, vallási- és öngyilkossági örület, emlékezetkiesés, lelki alapon nyugvó testi betegség és iszákosságon keresztül a nemtelenkedés, és kegyetlenséghez való hajlamig, a leállatiasodásig és a súlyos bűnözés egyéb formáig. Az emberiséget körül rajozzák olyan milliányi testetlen szellem gondolati befolyásai, akiknek fogalmuk sincs az élet értelmének magasabb fokáról! Ha mindezt tényként elismerjük, akkor önkéntelenül megvilágosodik rengeteg esemény, mint pl. nem kívánatos gondolatok, alapítatlan izgalmak, különös sejtések, értelmetlen szenvedélykitörések, nehezen kezelhető feszélyezettség (zavarodottság), és érzelmi és gondolati világunk számos más kisiklása.

A megszállottság elleni küzdelem formái

1 . Exorcizmus: görög szó, jelentése esküvel kötelez. Ezt a szót használta a főpap Jézus kihallgatásánál: "Esküvel kötelezlek az élő Istenre, mondd meg, te vagy-e a Messiás, az élő Isten Fia?" (Mt.26,63)

A démon kiűzésénél tehát az "Exorcizmus" azt jelenti, hogy Isten nevében kötelezik a démoni lényt, az áldozatául esett emberi lény elhagyására. Az Exorcizmus a katolikus egyházban a szentségek közé tartozik. A "harmadik beavatás" a papképzés során, alapja az egyház "Rituálé Romanum" című 23 oldalas könyve. Ismétlődő esetekben a következő parancsban csúcsosodik ki az exorcizmus:

"Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzbe, amit az ördög készített elő gyermekeinek. Te, istentelen és angyalaid is giliszták lesznek, akik sohasem pusztulnak el. Neked és angyalaidnak egy kiolthatatlan tűz lesz előkészítve, mert te vagy a legocsmányabb gyilkosság felbujtója, a gyalázkodás mestere, tanítója minden istengyalázásnak, a tévtanítók tanítója, te fajtalan. Távozz tehát istentelen! Távozz te elvetemült! Távozz minden csalásoddal, hisz Isten az embert az ő templomának akarja."

Ilyen szavak hallatán aligha érez egy megszálló szellem is igényt ahhoz, hogy távozzon és megváltozzék. Isten szeretetéről és kegyelméről, amelynek megtérése esetén részese lehet, szó sincs.

2. Imádság. (Lásd Blumhardt esetét a Greber könyvből)

3. A megszálló szellemmel folytatott kitartó beszélgetések során felvilágosítás nyújtása jelenlegi helyzetéről és figyelmének felhívása az Istenhez való közeledésre. Dr Wickland tapasztalatai alapján azon a nézeten volt, hogy nem méltányos a megszállottat birtokoló túlvilági lényen szemben, ha azt exorcizmus révén kiűzik és sorsára hagyják. Hisz ily módon ennek a lénynek újból lehetősége nyílik ahhoz, hogy új áldozatot keressen magának. Ezért fontos a megszálló szellem felvilágosítása ténykedésének káros mivoltáról úgy az áldozattal, mint magával szemben is; mert a megszállás folyamata alatt az azt végrehajtó szellem előtt nincs lehetőség a túlvilágon történő előrehaladáshoz. E megszálló szellemek, alacsony szintű ismereteik következtében nincsenek abban a helyzetben, hogy életkörülményeiket helyesen felfogják. Azonban az ilyen földköz kötött szellemek gyakran felrázhatók jelenlegi helyzetükből és belátásra bírhatók, (lásd Georg!) egy alapos, ezen a földön élő,

erre felkészült emberekkel történő beszélgetés során. Egy ilyen beszélgetés létrejöttének feltétele az, hogy sikerül a földhöz kötött szellemet rövid időre rábírnunk áldozatának elhagyására és egy erre a célra jelenlévő médium használatára. Tehát neki egy másik ember irányító központját kell elfoglalnia, akinek hasonló paranormális tulajdonságai vannak, mint a megszállottnak. Ilyen médium volt Dr. Wickland felesége.

4. Dr. Wickland megfigyelései alapján megállapította, hogy a megszálló szellemek nagyon érzékenyek a fájdalomra, nevezetesen arra a fájdalomra, amit az általuk megszállt személyen keresztül átélnek. Alkalmazott módszerek: elektro kezelés, vízsugaras kezelés, stb. Az akkori időkben alkalmazott "elektromos készülék" segítségével, amely kis áramerősség előállítására volt alkalmas, kényszeríteni tudta a megszálló szellemeket áldozatuk végleges vagy időleges elhagyására, ill, egy másik médiumon keresztüli jelentkezésre.

Dr. Wickland életrajza

Dr. Carl Wickland (1862-1937) Amerikában élő pszichiáter, ideggyógyász, a kaliforniai "National Psychological Institut" volt vezetője. Mint az úgynevezett "bolondokházában" és magánrendelőjében egyaránt gyakorló orvos, arra a meggyőződésre jutott, hogy páciensei között vannak olyan betegek is, akik orvosi szempontból nem nevezhetők betegnek (tehát pl. nem skrizofrének) , hanem többé kevésbé megnyilvánuló, megszállottsági állapotban szenvednek. Dr. Wickland meg volt győződve arról, hogy az emberi élet a halállal nem szűnik meg és így a földön élő emberek, úgynevezett földköz kötött elhunytak általi befolyásolása, nagyon is lehetséges. *"Szellemi vezetőink a "Könyörületesség Szövetségébe" tartozónak nevezik magukat, munkánkat azzal a céllal vezetve, hogy az emberiséggel megértessük: a halál csak egy természetes átlépés egy másik világba és milyen fontos az, hogy az emberek tudják, mivé lesznek az elhunytak lelkei.*

Munkánk lényege: a túlvilági élet valóságáról szóló megbízható és támadhatatlan bizonyítékok szolgáltatása, első forrásból. Ezt szolgálja több száz ülés gyorsírással rögzített jegyzőkönyve, miáltal olvasóinknak egy meglehetősen hű képét nyújthatjuk a különböző szellemi kinyilatkozásoknak

Feleségem, miközben testét eszközként átadja egy testnélküli szellemnek, az úgynevezett mélytransz állapotában van. A transz állapoton kívül, az üléseink közötti időben, semmilyen korlátozásnak nincs kitéve, teljeséggel ura magának, tiszta értelem és biztos fellépés mellett. Teljességgel az ellenőrző szellemek védelme alatt áll, amit bizonyít, hogy több mint

harminc év kutatómunkája egészségét semmilyen módon nem gyengítette vagy károsította."

Írja Dr. Wickland.

1924-ben, Los Angelesben feleségével együtt kiadták a "Thirty Years among the Death" (Harminc év halottak között) című könyvet, amely német fordításban 1952-ben jelent meg először.

Példaesetek

1.Eset: Dr. Wickland tevékenységének egészen az elején történt a következő eset: "Egy nap elhagytam a házunkat anélkül, hogy szándékomban állt volna aznap boncolni. Így feleségem tudat alatt sem lehetett részese annak, ami a későbbiekben velem történt. A hallgatóknak egy test végtagjait kellett felboncolniuk. Az első, e célra kiszemelt tetemet, egy hatvan év körüli férfiét, délután kezdtem el a lábainál boncolni. Délután öt óra körül érkeztem haza és alig hogy beléptem az ajtón, a feleségemet egy éppen akkor kezdődő, látható rosszullétben találtam. Panaszkodott, hogy különösen érzi magát, imbolygott ide-oda, mintha el akarna esni. Amikor a kezemet a vállára tettem, kiegyenesedett és egy idegen lény vette birtokába, aki egy fenyegető kézmozdulattal a következőket mondta: "Mit gondol, hogy csak úgy egyszerűen felvágdos engem?" - Az válaszoltam, hogy nincs tudomásom róla, hogy valakit is felvágtam volna. De a szellem dühösen felelt: "Dehogynem teszi ezt! Szétvágja a lábamat!"

Most fogtam fel: annak az embernek a lelke, akinek a tetemét boncoltam, követett hazáig. Elkezdtem beszélgetni az elhunyttal, de mindenek előtt egy fotelba ültettem le feleségemet. Ez ellen energikusan tiltakozott az elhunyt mondva: nem áll jogomban öt megfogni. Arra a válaszomra, hogy csak van jogom a feleségemet megérinteni, felelte: "A maga feleségét? Egyáltalán miről beszél? Én nem asszony, hanem férfi vagyok!"

Elmagyaráztam neki, hogy halandó testét levetette és, most egy asszony testét használja. Szelleme itt van, de teste az egyetemen fekszik. Mikor végre megértette ezt, a következőket mondtam: "Tegyük fel, most boncolnám fel a testét az egyetemen. Hogy tudnám önt megölni, mikor saját maga itt tartózkodik?"

A szellem elismerte, hogy ez egy logikus következtetés, mondva: "Akkor tehát halott vagyok és a régi testemre aligha lesz már szükségem. Ha a boncolásából valamit tudnak tanulni, akkor álljanak csak neki, vagdosásuk nyugodtan." Ekkor hirtelen hozzátette: "Hallgasson ide Doktor úr!

Adjon számomra egy kis dohányt!" Erre feleletül azt mondtam, hogy nincs otthon egy pipára való dohányom sem. "Pedig életemben olyan szívesen dohányoztam!" - (Mivel feleségem mindennemű dohánytól ki-mondottan viszolygott, teljesen kizárt, hogy ennél az eseménynél a tudatalattija szerepet játszott volna. Miután még egyszer pontosan elmagyaráztam neki, hogy ő ténylegesen, ahogy az emberek mondják "halott", megértette tulajdonképpeni helyzetét és elhagyott bennünket.

Utólag megvizsgáltam a kérdéses tetem fogait. Egyértelműen felismerhető volt, hogy ez az ember egész élete folyamán erős dohányos lehetett."

2. eset: szintén Dr. Wickland könyvéből származik: Egy irodában dolgozó asszonyból, elektromos kezelés és felvilágosítás útján már három megszálló szellem eltávozott. A negyedik, utolsó előtti szellem Dr. Wicklanddal folytatott beszélgetése következik. A szellem a doktor fele-ségét használta eszköznek.

Doktor: Honnan érkezett Ön ide?

Szellem: Nem tudom.

D: Ismer itt valakit?

Sz: Senkit sem látok, akit ismernék.

D: Nem tudja, hogy honnan érkezett?

Sz: Én nem ismerem magamat sem! Hogy tudnám megmondani magá-nak azt, amit én sem tudok?

D: Mióta halott?

Sz: Halott? Micsoda gondolat. Mondja meg kérem mi lehet velem? Olyan különösnek tűnik nekem, hogy önök itt körben ülnek. Talán egy ülést tartanak itt, vagy minek nevezem ezt?

D: Igen, ez egy ülés. Kísérelje meg megmondani nekünk: ki Ön?

Sz: Nem tudom, hogy miért kellene ezt önöknek elárulnom.

D: De hiszen Ön egészen idegen nekünk.

Sz: Én nem tudom, hogy itt fogok e maradni vagy sem. Tudják, nem állok szívesen idegenek útjába.

D: Mondja meg hát nekünk, honnan jött?

Sz: Te jó élet! Ezt magam sem tudom! Hogyan tudnám akkor önöknek megmondani? Mondja meg miért tart karomnál fogva? Én egy erős férfi vagyok és tudok egyedül ülni!

D: Azt hiszem, Ön egy asszony!

Sz: Jóságos Isten! Miért tartanak engem asszonynak? Nézzenek meg jobban! Egészen bizonyos, hogy férfi vagyok, az is voltam mindig. De

ez igen furcsa, nem tudom, hogy az utóbbi időben mi van velem. Tudják körbe vándoroltam és énekszót hallottam. Gondoltam megnézem. És mielőtt meggondolhattam volna, egész jól kezdtem érezni magam. Tudják, egy ideg nem valami jól ment nekem; minden olyan különös volt. (Miután egy arra érzékeny aurájával érintkezett.) Tulajdonképpen nem is tudom, mi van velem. Valaki azt mondta, ha odamegyek ahol énekelnek, akkor rá fogok jönni arra, hogy mi van velem. Az ott látottak mind-egyikét megkérdeztem, de mindegyik elment mellettem; olyan felfuvalkodottak voltak, hogy egy ilyen fickót, mint én, nem akartak észrevenni. Úgy tűntek az emberek, mintha viaszfigurák lettek volna. Te jó élet! Mennyit kérdezősködtem, az egyiktől a másikhoz mentem; de egyiket sem bírtam rá a válaszára, vagy egyáltalán arra, hogy tudomást vegyen rólam. (Szellemként az emberek számára láthatatlan volt, ezért nem vehettek róla tudomást.) Ön az első, aki végre választ ad kérdésemre. Időközben olyan különös érzésem van a torkomnál és akkor nem tudok beszélni; aztán megint úgy tűnik, hogy egészséges vagyok. De mégis olyan különösen érzem magam, olyan különösen!

D: Nem tudna arra emlékezni, hogy valami különleges történt volna Önnel?

Sz: Valamivel mindennap találkozunk. Egyszer az egyikre emlékszem világosan, egyszer a másikkra. Azonban teljes bizonyossággal nem tudok semmire sem visszaemlékezni. Életemre, nem tudnám megmondani, honnan jövök. Ez a legkülönösebb, amit valaha is megéltem.

D: Milyen idős Ön?

Sz: Nem tudom Önnek megmondani. Egy idő óta nem tudom milyen idős vagyok. Senki sem kérdezett utána, és ennek természetes következménye volt, hogy elfelejtettem. (Egy vonat zaja hatol be a szobába.) Oh, itt jön egy vonat! Ezt már régóta nem hallottam. Egy ideje újból életben vagyok. Nem is tudom mi ez egyáltalán.

D: Hol lakott korábban? Mit gondol hol van most?

Sz: Nem tudom hol laktam korábban. Most viszont egy emberekkel teli szobában vagyok.

D: Tudja, hogy Kaliforniában, mégpedig Los Angelesben van most?

Sz: Te jóságos ég, nem!

D: Mit gondolt hol van?

Sz. Ezt nem is tudnám igazából megmondani. Néha úgy látom, mintha egy asszony volnék, aztán történik valami különleges, amit nem szenvedhetek. (Az elektromos kezelés.)

D: Mi történik ilyenkor?

Sz: Amikor asszony vagyok, és hosszú hajam szabadon van, kezdődik ez a különös esemény. (B.asszony mindig szabadon viseli a haját, amikor elektromos kezelést kap.)

D: Hogy érti ezt?

Sz: Mintha ezer tű szurkálna. Te jóságos Isten, ez a legrosszabb, amit életemben megértem. Ez a különös esemény mindig akkor történik, amikor asszony vagyok. (Meglátja a körben ülő B. asszonyt.) ő az ott, azzal a hosszú hajjal! (B. asszonyhoz) Most elkapom Önt!

D: Ismeri ezt a hölgyet?

Sz: Igen, néha olyan mérges rám, hogy el akar üldözni.

D: Valószínűleg nem akarja maga körül tudni. Lehet, hogy terhére van .

Sz: ő meg az én teremre van.

D: Próbálja meg felfogni a helyzetét. Elképzелhetetlen Önnek, hogy Ön most úgynevezett "halott"? Jelenleg egy asszony. Nézze meg a ruháját! Azt mondta, Ön egy férfi és most mégis asszony ruhát visel!

Sz: Te jó ég! Én nem akarok asszony lenni! Én férfi vagyok és az is akarok maradni. Mindig férfi voltam. De, te jó élet, nem is tudom hogy mászhatnék ki abból a helyzetből. Az az asszony azt mondta, menjek el. Én megpróbálok elmenni, de nem sikerül nekem. (Hirtelen felismeri Dr. Wicklandot) Ön az, aki mindig a "tüzet" adta! Jóságos Isten! De megszabadulnék Öntől! Nem tudom Elviselni Önt, ahogy a "tűzszikrákat" adja nekem! Nem akarok Önről többé hallani.

D: Mióta van nálam?

Sz: Önnél? Ön mindig elüldöz engem! Mit csinált az asszonnal, aki nálam volt? (Egy másik szellem, aki az áldozatot korábban megszállva tartotta, de már ki lett űzve.) Ő olyan szépen énekelt nekem. Eltűnt elölünk. Kerestem és kerestem őt. Meg tudná mondani hol van?

D: ő elhagyta ezt a hölgyet, miután ugyanabban a testben volt amiben most ön is találja magát. A szellemvilágba távozott. Oda megy Ön is, ha elhagy minket.

Sz: Az asszonnak nincs semmi oka arra, hogy úgy szidalmazzon engem, ahogy ezt teszi. Én nem tettem neki semmit!

D: Tegyük fel Ön egy asszony, és egy szellem kínozná Önt. Tetszene ez Önnek?

Sz. Nem, bizonyosan nem.

D: Ön kínozta őt. Ön egy szellem, és az az asszony egy még testben élő ember. Meg akar Öntől szabadulni!

Sz: Ő kínozt engem, a rengeteg "túvel"! A fejen találtak el és úgy tűnt mintha az az én fejem lenne.

D: Ő még a halandó testében él, de Ön egy szellem, aki számunkra láthatatlan.

Sz. Mit akar ezzel mondani?

D: Pontosan azt amit mondtam. Szellemként számunkra láthatatlan. Pillanatnyilag a feleségem testét használja.

Sz: Hogyan? Sohasem láttam az Ön feleségét és nem is akarom. Mondtam már Önnek, hogy férfi vagyok és nem is akarok más lenni; és különösen ahhoz nincs kedvem, hogy Önnel legyek házas !

D: Ön állítása szerint egy férfi. Én csak azt a ténytet szeretném az Ön számára érthetővé tenni, hogy Ön a mi számunkra láthatatlan. Ez a test a feleségemhez tartozik.

Sz: Te jószágos ég! Én tényleg egy asszony vagyok! (Végignézz a médium ruháján.) Életem urára, hogyan bújtam én ebbe a női ruhába ?

D: Már egész régóta magán van. Hogyan jött akkor ide?

Sz: Valaki azt mondta nekünk: "Menjenek csak ide, itt majd felvilágosítást fognak kapni. Nem szükséges, hogy így körbevándoroljanak, mint most." - És kérem, most egy asszony vagyok!!

D: Csak átmenetileg. Próbálja meg felfogni amiket az előbb mondtam. Ön elvesztette a testét, talán már hosszú idő óta.

Sz: Ez a nő (B.asszony) az, aki vétkes ebben!

D: Ön gyaníthatóan több év óta terhére van ennek a hölgynek és talán másnak is. Hogy hívják önt?

Sz: Nem emlékszem semmire.

D: Ön elvesztette testét és most tévelyeg a Biblia szerinti "sötétségben"! Emberként hívó volt?

Sz: Az egyházzal nem akarok tudni, tele vagyok velük. Mind azt mondják, ha nem így vagy úgy teszel, akkor a pokolra és az örök tűzre kerülsz. Ők mindig a kárhozatról tanítanak és prédikálnak, ezt maga is jól tudja! Amikor még egészen fiatal ember voltam, azt mondta nekem egy pap, hogy mivel nem úgy tettem, ahogy azt az egyház elvárta nem kíván többet engem a templomban látni és majd a rettenetes pokolra fogok kerülni. Mindezt nem hittem el neki. De én nem is voltam olyan borzasztó rossz ember. Miután kiléptem az egyházból, gondoltam kipróbálok egy másikat is. Te jószágos ég! Ugyanabba a pokolba és kárhozatba kerültem és mindent bőségesen megkaptam!

Ők Istenről, meg szent dolgokról beszélgettek. Azt mondták Istennek kell áldoznom pénzemet. Azt követelték tőlem, hogy a dohányt is áldozzam Istennek. Nem tudtam belátni, mihez lenne a jószágos Istennek a dohányra meg a kevés kis pénzemre szüksége. Mivel nem láttam be ezeket

a dolgokat kiléptem ebből az egyházból is. Egy másikhoz mentem, de ott is csak azt mondták, hogy az ördög van velem, mivel nem akarom a pénzemet nekik adni. Egyszer közülük egypárral sétálni mentem. Sohasem szoktam sokat inni, de akkor igencsak beittam, hogy vidámabb legyek. Arra gondoltam: "Most elmész a templomba és odaülsz az első sorba." így is tettem. A pap azt mondta: "Az ördög jár a nyomodban." Jól meg is ijedtem. Még azt is mondta: "El is fog téged kapni!" Gondoltam körülnézek, talán meglátom, de nem láttam semmit. - Azt mondta: "Gyertek ide, gyertek ide és mi megmentjük lelketeket a pokoltól; gyertek ide, hagyjátok magatokat megmenteni. Lépjetek előre és térjete meg, hogy újjászülethesetek !"

Egy ideig húzódoztam, de aztán felálltam és kimentem kíváncsian várva, miként akarnak engem jóvátenni. A pap azt mondta: "Térdelj le!" Letérdeltem. Fejemre tette kezét és mindannyian énekeltek és énekeltek, imádkoztak és imádkoztak értem. Azt mondták: "Térj meg!" Nagyszerűnek találtam, ahogy a lányok is mind a fejemre tették a kezüket és énekeltek, imádkoztak értem. Aztán újból jött a pap és azt mondta: "Ezentúl mindig imádkoznia kell, különben az ördög újból a sarkában lesz!" - Nem akartam alakoskodni és azt mondtam, hogy ha én eddig bűnös voltam, akkor ezentúl is az kell, hogy maradjak. "Egyáltalán nem hiszek az ördög személyében", mondtam és ezért nagyon dühös lett. Egy igazi keserű pirula lehettem számára. Ők mindent latba vetettek megtérítesem érdekében, de nem vezetett eredményre, így végül is elmentem. Ahogy eltávoztam tőlük, észrevettem, hogy néhány férfi követ. Elkezdtem futni, ahogy csak tudtam. Ekkor valaki fejbe ütött ami nagyon fáj. Elestem, de újból sikerült felállnom. El akartam lökni a férfit, hogy leguruljon a lejtőn. Azonban neki sikerült engem ellöknie és én gurultam lefelé. Amikor abbahagytam a gurulást egy embertömegben találtam magam és hirtelen nem volt többé panaszom.

D: Ez valószínűleg a halálának időpontja lehetett. Ön meghalt.

Sz: Én nem haltam meg!

D: Hol tartózkodott, amikor legurult a lejtőn?

Sz: Ez lent, Texasban történt. Vándorlásom közben megpróbáltam az emberekkel beszélni, de ők nem akartak nekem válaszolni; úgy tűnt, mintha tökfilkók lettek volna. Olyan különös volt a fejem. Kérdeztem tőlük: meg tudnák-e mondani, hogy hol lakom? Fájdalmam volt. Néha el tudtam menni máshova is. Egyszer találkoztam egy nővel, aki azt mondta: "Jöjjön velem" - és mielőtt még megfordulhattam volna, egy ember tömegben találtam magam és e hölgy énekelt. (Ez valószínűleg

Carrie Huntington asszony szelleme lehetett, aki gyakran volt éneklésével B. asszony terhére.) Gyakran beszélgettem vele, de aztán egyszer csak eltűnt. Ekkor kaptam ezeket a túsúrásokat. (Ez azt jelenti, hogy a szellem erősebben vette birtokába áldozatát, így erősebben érezte az elektromos kezelést is.) Azt aztán igazából éreztem.

D: Ön egy szellem, aki most az én feleségem testét használja.

Sz: Hogyan, miként létezhet az, hogy én az Ön feleségének a testébe kerültem? Helyesnek találja ezt Ön, hogy a feleségével ilyen csínyeket tesz?

D: Igen, de csak akkor és addig, amíg ez a szellemek felvilágosítását szolgálja arról, hogy Ők a szellemvilághoz tartoznak.

Sz: Ez a ruha az Ön feleségéé? Kibéreltem őket egy ideig? Az Ön felesége adta fel rám? Egyáltalán nem tartom helyesnek, hogy nőnek mutatom magam és nem férfinak. Mit gondolnak itt ezek az emberek, hogy talán bolond vagyok? Nem furcsa ez?

D: Ön egy tudatlan szellem a külső sötétségben! Jó szellemek hozták ide Önt, hogy a feleségem testének ideiglenes használata révén fel tudja fogni helyzetét. Ők hozták el ettől az asszonytól is. (B. asszonytól)

Sz: Jönnek még majd ilyen rettenetes túsúrások?

D: Vannak ott még többen is, ahonnan jön, vagy Ön az utolsó?

Sz: Amikor az a nő, meg egy másik férfi eltávozott, jöttek Öntől a túsúrások. Vergődtem, mint egy vadló, de nem tudtam megszabadulni. De ezt ilyen körülmények között nem is lehetett tőlem elvárni. Nekem mindig a papra és a pokolról szóló elbeszélésére kellett gondolnom!

D: Az a pokol azonban egészen más volt. Itt olyan szellemek vannak, akik azt akarják megmutatni Önnek, hogyan juthat előre a szellemi világban. Ők segíteni fognak Önnek. - Él az édesapja?

Nem tudom. Apámat nem láttam már huszonöt vagy harminc éve. Anyám meghalt, de apámról nincs tudomásom, hogy meghalt volna. Senkit sem ismerek a rokonaim közül!

B: asszony: Nem novemberben találkoztunk?

Sz: Igen, azóta vagyok beteg. Nem én voltam azonban, aki annyira magára tapadt, az a fiatalasszony volt az. - Nagyon fáj a fejem.

D: Mennyit írunk véleménye szerint?

Sz: Úgy 1888 vagy 1891-t.

D: 1920-t írunk!

Sz: Azt hiszem valami történt velem!

D: Ön egy ideig a külső sötétségben volt!

Sz: Én vándoroltam, vándoroltam, míg végül ehhez az asszonyhoz ér-

tem. (B. asszony) Én tovább akartam menni. - Vagdalkoztam magam körül, meg öt is, így rendszeresen verekedtünk. - Ott, nézzék! Nézzék Öt! Anyám! Oh anyám! Meg tudsz nekem bocsátani? Nem voltam olyan, amilyennek szerettél volna. Magaddal viszel engem? Olyan fáradt vagyok. Szükségem van a te gondoskodásodra és segítségedre. El akarsz vinni magaddal? Oh, drága anyám!

D: Mit mond ő?

Sz: Hív engem. Azt mondja: "Frank, gyere velem. Hosszú ideje kerestelek!" - Elgyengültem; oly gyenge vagyok! Anyám mondja: "Frank, az igaz életről nem tudtunk semmit, mert nem tanítottak meg arra, amire meg kellett volna tanítaniuk; így nem volt tudomásunk Isten csodálatos világegyeteméről. Amit ma vallásnak neveznek, annak az igaz élethez nincs semmi köze! A papok mind azt tanítják, csak hinni kell, akkor meg leszel váltva! - Nem, nem, a 'hit' csak annyi, mint 'lehorgonyozni'! Küzdjete Isten megismeréséért! - Mi sajnós nem ezt tettük!" Mi segíteni akarunk neked Frank és megmutatni, milyen gyönyörű világ várakozik itt, a másik oldalon miránk, ha megvan a hozzá való értelmünk! Természetesen neked magadnak is fáradoznod annak megértésén: mit is tanít nekünk Isten az igaz élet értelméről és tartalmáról, miközben embertársaidat segíted és szolgálod!"

"Frank", mondja ő, "Te egész életedben semmittevő voltál. Tudom, jó fiú voltál, de igencsak forrófejű. Nem tudtál semmit a tényleges életről és miután meghaltam elszaladtál otthonról. Megszűnt az otthon, mindenki ment a maga útjára. Én sem tudtam semmit halálom után, és ezért akarom, hogy minden ember megtudja erről az igazságot."

Azt mondja: "Gyere velem a szellemvilágba, ahol a tudás van és ahol tanítanak minket. Ott szeretet, megértés, béke boldogság uralkodik, mindnyájunknak egymásért kell élnünk, először egy iskolába kell mened tanulni. Többé nem szabad senkinek sem a terhére lenned, mint ahogyan ezt eddig tetted. - Gyere Frank, menjünk a szellemvilágbeli otthonunkba! Köszönjük Önöknek, éljenek boldogan!"

Ez a szellem, édesanyja és más túlvilági segítők által, el lett vezetve. Midőn pár héttel később az utolsó behatoló is el lett távolítva B. asszonyból, újból képes volt a korábban munkaképtelen páciens, mint teljesen gyógyult, régi irodai foglalkozását gyakorolni.

Szellemi betegek mediális kezelése Dr Wickland óta mind a mai napig nem talált bejárást a hivatalos orvoslásba, ugyanígy az általa elektromos kezelésre használt áram gerjesztő szerkezet alkalmazása sem. Jóllehet az

olasz Bini és Cerletti révén az elektrosokk és elektrogörccs terápia bevezetésre került a pszichiátriában, de nem azzal az elképzeléssel, hogy megszálló szellemeket üzennek ki velük

3. Nem mindenki, aki külsőleg a megszállottság jeleit viseli, ténylegesen is az. Örültek, akik csak a pletykalapokat olvassák, gyakran érzik magukat egy titkos szolgálattól megfigyeltnek, vagy radarsugarak által befolyásoltnak. Örültek, akik ezoterikus vagy hasonló újságokat olvasnak, gyakran úgy vélik, hogy mágikusan befolyásoltak vagy megszállottak. A hosszú évek során egész sor ilyen ember fordult hozzám segítségért. Ketten közülük pl. szakértői véleményt szerettek volna tőlem kapni vélt mágikus befolyásoltságukról, hogy mágikus ellenfelekkel szemben azt a rendőrségnél benyújthassák. Miután a szakvélemény adása helyett egy orvoshoz irányítottam őket, nagyon bosszúsak lettek. Egy páciensem azonban belátóbb volt. Egy alkalmazottként foglalkoztatott 55 éves hölgy, 1975 ápr. 10-én felhívott telefonon és egy sürgős beszélgetést kért megszállottság miatt. A hölgy elmesélte, hogy megszállás útján több férfi mágikus úton üldözi és szorongatja. Ezalatt saját akarátának részleges kikapcsolását értette. Még mialatt mindezt elmesélte, elkezdett rángatózni és a homlokán lévő fájdalomról panaszkodni. Röviddel ezután elkezdett általa beszélni az első "megszálló szellem". Ez egy élő ember volt, mégpedig a hölgy 50 év körüli jóga tanára. ő elmesélt egy hosszú történetet többek között arról, hogy ő a fekete mágiának elkötelezte magát és a szóban forgó M. asszonyt meg kell kapnia, mert olyan szép (Amit én egyáltalán nem így találtam). ő eddig minden megkívánt asszonyt megkapott. Ez az első "eset" igencsak drámaian zajlott le és több mint egy óráig tartott. Ezután jött a második "szorongató", aki a szintén élő, 55 éves főnöke volt. ő is elmesélte ugyanazt a történetet, miközben bal kezemet nyugtatóul a homloka fölé helyeztem. Ez a "megszálló" is szépnek és naivnak találta M. asszonyt, és feltétlenül meg akarta kapni. Ugyanakkor azt is állította, hogy lehallgatja az asszony telefonját. Erre azt válaszoltam, hogy ez egyáltalán nem lehetséges, mert akkor neki a postánál kellene alkalmazottnak lennie. Erre válaszul kapcsolataira hivatkozott. Ezután az asszony egy korábbi udvarlója (szintén élő) jelentkezett, de csak nagyon röviden. Mindegyikőjükkel alapos beszélgetést folytattam és felszólítottam őket a távozásra, miközben kezeimet a hölgy fejére tettem. 3 és fél óra után egy bizonyos fokig megnyugodott asszonytól vettem búcsút. 21 órakor újból jelentkezett telefonon, hogy jöjjenek rögtön mert újból szorongatják. Elmentem hozzá és újabb lények általa történő jelentkezését értem meg. Ugyanúgy csele-

kedtem mint az előbb és kb. egy óra után megnyugodott. A következő reggelen 6 órakor ismét felhívott kérve, hogy rögtön jöjsek. Csak 10-re ígértem meg neki. Ezúttal magammal vittem egy ismerősömet tanúként és megmondtam M. asszonynak, hogy nála nem idegen lények mágikus befolyásolásáról van szó, hanem a tudatalattijának játékaról. (Ebben az esetben tényleg a tudatalattijának a szócsöve volt a hölgy.) Panaszainak orvoslása végett idegorvosi kezelést javasoltam. A páciensnek volt anynyi belátása, hogy tanácsomat követte. Ezt onnan tudom, hogy az ideg-orvos kevéssel később felhívott az asszonyról nyert benyomásaim után érdeklődve. Egy hét múlva, (ápr. 18-án) újból felhívott az asszony és beszámolt arról, hogy úgy érzi magát mint, aki újjászületett. Elbeszélései közben azonban úgy éreztem, hogy még nincs nála minden rendben, így gyógyulásról szerintem még nem lehetett szó. A későbbiekben elvesztettem az asszonyt a szemeim elől és nem tudom mi lett vele.

Végezetül tanácsot szeretnék adni mindenkinek, aki úgy véli, hogy megszállott, de még időlegesen képes tiszta gondolatokra és sem papnál, sem orvosnál nem talál segítséget: hagyjanak abba minden mágikus vagy parapszichológiai kísérletezést pl. a magnós próbálkozást. Ne menjenek kétes boszorkányüldözőhöz vagy más kérdéses alakhoz, akik magukat mágikus segítőként ajánlják. A segítség maguktól kell, hogy jöjjön, mégpedig az Istenhez és Jézus Krisztushoz való tiszta odafordulás által. Őket hívja rendszeresen segítségül és adja magát az ő védelmük alá. Esténként rendszeresen olvasson a Bibliából egy fejezetet. Imádkozzon azokért a szellemekért is, akik Önt szorongatják, hogy ismerjék fel cselekedetükről annak helytelenségét, miáltal Önnön magukat zárják ki Isten kegyelméből. Imádkozzon azért, hogy Isten angyalai óvják Önt és a megszálló szellemeket gonoszságukról meggyőzzék. Ne higgyék azt, hogy saját komoly erőfeszítés nélkül segítséget kaphatnak, sokkal inkább mutassák meg életvitelükkel, hogy érdemesek az együttérzésre. Ha nem önök a megszállottak, hanem rokonuk vagy barátjuk,- aki helyzetét már nem képes felismerni, úgy imádkozzanak Önök érte, miközben kezüket a fejére helyezik.